

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE**  
**DECIZIE**

**19 mai 2021**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului Vremere Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

*Vremere Mihail xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.*

**Termenul de examinare a cauzei:**

**Prima instanță:** 06.07.2018 – 27.11.2019;

**Instanța de apel:** 08.10.2020 – 20.01.2021;

**Instanța de recurs:** 11.03.2021 – 19.05.2021.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

**C O N S T A T Ă :**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 27 noiembrie 2019, Vremere Mihail xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.201<sup>1</sup> alin.(1) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare;

- în baza art.155 Cod penal la 2 ani închisoare.

În conformitate cu art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, definitiv s-a stabilit lui Vremere Mihail pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni.

Conform art.84 alin.(4) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepsei stabilite și pedepsei neexecutate stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2019 - 8 ani închisoare, fără amendă, definitiv s-a stabilit lui Vremere Mihail pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

Cererea înaintată de acuzatorul de stat privind încasare de la Vremere Mihail în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 154,90 lei, a fost admisă

parțial. S-a dispus încasarea de la Vremere Mihail în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 128 lei.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, instanța de fond a reținut că, Vremere Mihail, începând cu luna ianuarie a anului 2018, data precisă nu a fost posibil de stabilit, pe parcursul urmăririi penale și până la data de 15.06.2018, sistematic, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, își abuzează fizic și psihic bunica, Vremere Domnica xxxxx, xxxxx, prin acțiuni de intimidare în scopul impunerii voinței și controlului personal asupra părții vătămate, în vederea obținerii surselor bănești de la aceasta.

Astfel, în decursul a 5 luni cet. Vremere Mihail, consumând băuturi alcoolice, aplică violență fizică și psihică asupra bunicii sale, Vremere Domnica. De fiecare dată când cet. Vremere Mihail se comporta agresiv cu bunica sa, o numea cu cuvinte injurioase, o agresa fizic și cerea bani de la ea, iar când ultima îi spunea că nu are bani, acesta având scopul intimidării cât și impunerii voinței și controlului personal asupra părții vătămate, pentru a obține surse financiare de la aceasta, îi puneă cuțitul la gât, amenințând-o că o va maltratata.

Ultimul caz de violență în familie a avut loc când cet. Vremere Mihail, la data de 15.06.2018, în jurul orei 20:30, aflându-se la domiciliul său, în care locuiește împreună cu bunica sa, Vremere Domnica, situat în s. Xxxxxxxx, raionul xxxxx, în curtea casei sale, unde se afla și bunica sa, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a inițiat un conflict în cadrul căruia a luat un cuțit de bucătărie, îndreptându-se spre ultima, cu care intenționa să-i provoace leziuni corporale acesteia, în rezultat la ce partea vătămată întru a nu fi maltratată, a fugit din curtea casei.

Astfel, instanța de fond a stabilit că prin acțiunile sale intenționate, Vremere Mihail a comis infracțiunea prevăzută de art.201<sup>1</sup> alin.(1), lit. b) Cod penal al RM, individualizată prin „violența în familie, adică acțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei.”

Tot el, Vremere Mihail, în timpul acțiunilor de violență în familie asupra bunicii sale, Vremere Domnica, la data de 15.06.2018, în jurul orelor 20:30, urmărind scopul intimidării părții vătămate, din cauza iscării unui conflict între ei, aflându-se în curtea casei sale, unde se afla și bunica sa, Vremere Domnica, cu un cuțit, pe care l-a luat din bucătărie, s-a îndreptat spre bunica sa, alergând după ea, amenințând-o cu omor pe aceasta, comunicându-i că-i va tăia gâtul, ceea ce a fost înțeles de către partea vătămată ca o amenințare reală pentru viața și sănătatea sa.

Astfel, instanța de fond a stabilit că prin acțiunile sale intenționate, Vremere Mihail a comis infracțiunea prevăzută de art.155 Cod penal al RM, individualizată prin „amenințare cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, adică a săvârșit amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, existând pericolul realizării acestei amenințări.”

**3.** Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, inculpatul Vremere Mihail a declarat apel, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului, inculpatul a indicat că, sentința de condamnare nu a fost argumentată întemeiat, dânsul a recunoscut parțial vina, iar partea vătămată nu are careva pretenții.,

**4.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2021, a fost respins ca fiind nefondat apelul inculpatului, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate,

**4.1.** În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, nefiind prezente careva temeiuri de casare a sentinței.

În plus, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate prin prisma utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și obiectiv, călăuzindu-se de Lege, just concluzionând asupra condamnării inculpatului în baza art. art.201<sup>1</sup> alin.(1), lit. b), 155 Cod penal.

Verificând argumentele invocate în apel, instanța a ajuns la concluzia că, acestea sunt nefondate fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești, verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Instanța de fond întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului, considerându-le neveridice și date cu scopul evitării răspunderii penale, or, acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate, care combat în întregime versiunea inculpatului, și anume prin declarațiile părții vătămate Vremere Domnica, a martorilor Cursac Natalia Cursac Iacob în coroborare cu probele materiale.

Privitor la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța a menționat că aceasta corect a fost aplicată, în conformitate cu prevederile art.art.7, 75 Cod penal, s-a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

**5.** Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului Vremere Mihail, declară recurs ordinar, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Vremere Mihail să fie achitat.

**5.1.** În motivarea recursului declarat avocatul susține că, în urmă examinării cauzei penale de învinuire a lui Vremere Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201<sup>1</sup> alin.(1), lit. b) Cod penal și art.155 Cod penal, din ansamblu de probe

acumulate în faza de urmărire penală și cercetate în faza de judecată, nu a fost demonstrată cu certitudine vina inculpatului Vremere Mihail xxxxx.

La materialele cauzei penale nu există probe pertinente, concludente și legal administrate care să demonstreze în mod echitabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor care i se incriminează.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.432 alin.(4) Cod de procedură penală, *recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art.427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.*

În sensul art.429 alin.(1) Cod de procedură penală recursul trebuie să fie motivat, iar art.430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță.

În acest sens se reține că, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art.430 pct.5) Cod de procedură penală să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis.

Lecturând textul recursului declarat, se reține că deși recurentul a invocat temeiurile prevăzute la pct.6), 8) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contrar normei citate supra nu a indicat în ce constă problema de drept și care sânt argumentele în susținerea pretențiilor sale referitor la ilegalitatea hotărârii contestate. Conținutul recursului se rezumă în afirmația că „la materialele cauzei penale nu există probe pertinente, concludente și legal administrate care să demonstreze în mod echitabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor care i se încriminează, însoțită de redarea textelor art. art.8, 19 alin.(3), 26 alin.(3), 93 alin.(3), 94 alin.(1), 96 alin.(1), 99 alin.(1) Cod de procedură penală și art.6 CEDO.

Astfel, simpla referință la prevederile unor norme, fără a le raporta la circumstanțele particulare ale procesului penal și fără a demonstra modul în care această normă a fost ignorată sau încălcată a determinat soluția contestată prin recurs, nu satisface cerințele noțiunii de „argumentarea ilegalității hotărârii atacate” în sensul în care o solicită alin.(5) art.430 Cod de procedură penală.

Prin urmare, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârilor recurate, ca fiind ilegale.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesual penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct.5) art.430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal constată, că recursul ordinar declarat de avocat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art.432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și potrivit legii se impune inadmisibilitatea lui, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

**8.** În temeiul art.432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

### **D E C I D E :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului Vremere Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2021, în cauza penală privindu-l pe *Vremere Mihail xxxxx*, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **17 iunie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda